

ВІХАРЕВ Олексій Миколайович (24. 03. 1932, с. Сирчан Кіров. обл., РФ) — майстер художнього скла і живописець. Чоловік [Л. Вихаревої](#). Член НСХУ (1990). Закін. Одес. художнє училище (1956; викл. [М. Жук](#), [М. Павлюк](#), [В. Путейко](#), [І. Сакович](#)). Відтоді працював на

Львів. склозаводі № 1; 1987–92 — ст. художник-дизайнер фірми «Пластмасфурнітура» (Львів). Учасник обл. та респ. худож. виставок-ярмарків від 1956. Автор портретів, пейзажів, натюрмортів; скляних сувенірів, наборів, декорацій до х/ф «“Богатир” іде в Марто» (1954, Одес. кіностудія худож. фільмів, реж. Є. Брюнчугін та С. Навроцький), проектів вироб. інтер'єрів, монум. живопис. панно, моделювання фурнітури для моделей одягу та взуття.

Основні твори

серія декор. тарелей «Краєвиди Одеси»; сувенірні вази для квітів – «Львів», «Гопак», ваза-куманець (усі – 1963); «Початок зими» (1999), «Соняшники», «Осінь на Високому Замку» (обидва – 2000), «Маки», «Червона калина», «Польові квіти», «Вечірній Львів», «Карпатський краєвид» (усі – 2001), «Зимовий натюрморт», «Лірика весни», «Бузок цвіте» (усі – 2002); портрети – балерини Є. Старикової (1987), Л. Лушпай (2000), І. Темник, Я. Антоша, Папи Івана-Павла II (усі – 2001).

[Т. А. Галькевич](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вихарев Олексій Миколайович / Т. А. Галькевич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34228>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).